

Arrest

**nr. 66 032 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. PEERENBOOM, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 december 2010 en heeft zich op 22 december 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 april 2011.

1.3. Op 18 mei 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 19 mei 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Watapur (districtscentrum van het gelijknamige district in de provincie Kunar) afkomstig te zijn. U bent een Pashtoen van etnische origine en bent vanaf uw veertiende gedurende zes jaar naar school geweest. U volgde ook Engelse taallessen en een opleiding informatica. In januari 2009 bent u beginnen werken voor de Afghaanse organisatie Ishaq Rehabilitation Agency for Afghanistan (IRAA). Dit is een organisatie die zich bezighoudt met de aanleg van wegen en het bouwen van scholen, militaire basissen en dergelijke meer. U had een administratieve functie. Alles verliep goed tot u op 01/05/1389 (23/07/2010) een dreigbrief van de Taliban ontving. Omdat u voor uw leven vreesde, besloot u Afghanistan te verlaten. Op 08/05/1389 (30/07/2010) begon uw reis die u via Iran, Turkije en een u voorts onbekende reisroute naar België bracht. Op 22/12/2010 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban als een verrader en doelwit wordt beschouwd. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw Afghaans identiteitsbewijs, twee werkbadges van IRAA, twee arbeidscontracten van IRAA en de dreigbrief van de Taliban.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Watapur gewoond heeft en u uit deze regio afkomstig bent. Zo is uw geografische kennis van het gebied waar u altijd zou hebben gewoond zeer beperkt. Het is opmerkelijk dat u niet weet dat Watapur tot 2003 bij het district Asadabad behoorde (CGVS, p.5,10). Het is u evenmin bekend dat de districten Watapur en Mano Gai samen het district Pech vormen (CGVS, p.5). Deze zaken zijn hoogst merkwaardig gezien het belang van de districten in de Afghaanse realiteit. Verder stelt u dat Watapur op ongeveer negen kilometer van het provinciaal centrum Asadabad ligt en dat het overbruggen van deze afstand niet meer dan vijftien minuten in beslag neemt. U stelt dat die weg al bestond toen u geboren werd (CGVS, p.6). Echter, de info stelt dat er alvast tot 2002 geen weg bestond die Watapur met Asadabad verbond en dat het bijgevolg een dag duurde om vanuit Watapur naar Asadabad te reizen.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de veiligheidssituatie en een aantal gebeurtenissen in uw regio zeer ontoereikend is. Zo is het bevreemdend dat u niet op de hoogte bent van Amerikaanse bombardementen die in juli 2007 aan vijfendertig burgers van het dorp Watapur, waarvan u afkomstig zou zijn, het leven kostten. Dat u zich die feiten niet kan herinneren (CGVS, p.11), is hoogst ongeloofwaardig. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert naar andere incidenten in uw regio, heeft u het eerst over een bomexplosie waar u verder weinig over zegt te weten (CGVS, p.11). Voorts heeft u het nog over een bom die het leven kostte van mensen die op de velden werkten (CGVS, p.11). U blijft evenwel opnieuw zeer vaag. U verklaart nog dat dit incident achter de militaire basis in het districtscentrum gebeurde maar u heeft geen idee sinds wanneer de Amerikanen daar gelegerd zijn (CGVS, p.11). Dat u niet meer concrete gegevens over aanslagen en incidenten weet te verschaffen maakt uw bewering uit deze zeer incidentrijke regio afkomstig te zijn, weinig geloofwaardig.

Verder dient te worden opgemerkt dat u nauwelijks iets weet over een aantal invloedrijke figuren die in uw regio actief zijn. Zo stelt u dat Kashmir Khan een jihadi commandant uit Kunar is maar gevraagd naar meer details over deze nochtans zeer bekende persoon bleek u geen verdere toelichting te kunnen geven (CGVS, p.9). Het zou kunnen verwacht worden dat u toch een begin aan informatie over deze man zou hebben. Andere bekende personen zoals Matiullah Khan (CGVS, p.10), de voormalige politiechef van Kunar die verwikkeld geraakte in opiumsmokkel en andere criminele activiteiten, en Jan Shah (CGVS, p.13), voormalig hoofd van de veiligheidsdiensten en zoon van de in Kunar eveneens zeer bekende krijgshoofd Jan Daud, kent u niet. Ook van Abdul Ghayas Haqmal, de districtschef van het naburige district Marawara die in november 2008 werd ontvoerd en vermoord, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.13). Het is u evenmin bekend dat Shalizai Didar in uw eigen regio de gouverneurpost bekleedde voor Wahidi hem opvolgde (CGVS, p.13).

Voorts bent u niet op de hoogte van het feit dat de belangrijkste Amerikaanse legerbasis in de regio, Camp Blessing genaamd, nabij Nangalam, een dorp dat u in uw district situeert, gevestigd is (CGVS, p.11). Nochtans zou uw werkgever actief hebben meegewerkt aan de bouw van de Amerikaanse basissen in Kunar. Waar de andere basissen van de Amerikanen zijn, kan u ook niet verduidelijken (CGVS, p.15). Dergelijke hiaten in uw kennis tonen aan dat u niet uit deze regio afkomstig bent.

Het is verder opmerkelijk dat u als contactpunt in een bedrijf zou hebben gefungeerd maar dat u het Dari onmachtig bent. U zou slechts "enkele woorden" kennen (CGVS, p.3). Dit is merkwaardig, temeer u naar eigen zeggen zes jaar school zou hebben gelopen. U bevestigt dat het Dari tot het lessenpakket

behoort maar u zegt dat het uw "keuze was om het Dari al dan niet te leren" (CGVS, p.4). Dat u de Engelse taal beheerst maar het Dari onmachtig bent, is opnieuw een zeer opmerkelijke vaststelling. Het valt voorts op dat u ook de Afghaanse kalender onvoldoende machtig bent en dat u anderzijds met groot gemak de Westerse kalender hanteert. Zo stelt u bijvoorbeeld dat u in januari 2009 voor IRAA begon te werken maar kan u dit niet omzetten naar de Afghaanse kalender (CGVS, p.10). Als het Commissariaat-generaal opmerkt dat u de Afghaanse kalender niet goed beheerst, reageert u niet (CGVS, p.10). Dat u wel de precieze (Afghaanse) datum van uw vertrek uit Afghanistan kent (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken), maakt bijgevolg een ingestudeerde indruk.

Wat uw beweerde vertrekdatum betreft, kan overigens nog het volgende worden opgemerkt: u beweert dat u op het moment van de parlementsverkiezingen van 2010 nog in Afghanistan was (CGVS, p.13) en dat de mensen van uw regio hun stem in Asadabad konden uitbrengen. Echter, u stelt elders dat u op 8 Assad 1389 (komt overeen met 30/07/2010) Afghanistan verliet terwijl de verkiezingen op 18/09/2010 gehouden werden. Ook dit toont aan dat verblijf in Kunar niet geloofwaardig is.

Verder bent u zeer onduidelijk over een aantal zaken die onder de noemer "dagelijks leven" kunnen worden gecatalogeerd. Zo kan u zich niet herinneren in welk jaar u naar school begon te gaan. U zegt vervolgens dat u veertien jaar oud was toen u voor het eerst naar school ging (CGVS, p.4). Gezien uw beweerde geboortedatum, kan worden geconcludeerd dat uw schoolcarrière in 2001 startte. Als het Commissariaat-generaal u vraagt waarom u pas op uw veertiende (en niet op uw zesde) naar school ging, stelt u twee keer dat dit in de eerste plaats te wijten was aan de gevechten tussen de Amerikanen en de Taliban. Als het Commissariaat-generaal opmerkt dat de Amerikanen pas later naar Afghanistan kwamen, bevestigt u dit en beweert u nu dat u voor uw veertiende geen interesse had om naar school te gaan (CGVS, p.4). Dit alles is zeer merkwaardig.

Gevraagd naar het beroep van uw vader stelt u dat deze (voor uw geboorte) een soldaat was ten tijde van het regime van Ayub Khan (CGVS, p.6). Als het Commissariaat-generaal u vraagt wie Ayub Khan was, stelt u dat hij misschien de president van Afghanistan was (CGVS, p.9). Uit de informatie blijkt niet dat Ayub Khan ooit de president van uw beweerde land van herkomst is geweest. De informatie maakt wel melding van een ander befaamd figuur met de naam Ayub Khan, die echter van 1958 tot 1969 president van Pakistan was. Ook dit doet vragen rijzen bij uw afkomst.

U verklaart voorts dat uw vader na zijn militaire dienst, die hij voor uw geboorte volbracht (CGVS, p.4), landbouwer was en iemand in dienst had die voor hem alle werk deed. Waarom uw vader niet zelf op het land werkte, kan u niet verduidelijken (CGVS, p.14). "Misschien kon mijn vader niet werken" stelt u eerst (CGVS, p.14) en op de vraag of uw vader dan misschien een handicap heeft, antwoordt u dat u niet weet waarom uw vader niet op het land werkte (CGVS, p.14). U stelt verder dat er twee soorten graan bestaan maar u weet niet welk graan (de boer van) uw vader teelde (CGVS, p.14). Als u werkelijk uit een landbouwersgezin afkomstig zou zijn, zou u ongetwijfeld een helderder antwoord op voor de hand liggende vragen kunnen formuleren.

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden afgeleid dat uw verklaringen over uw profiel, achtergrond en reële situatie niet geloofwaardig zijn.

Gezien het bedrieglijke karakter van uw afkomst uit Kunar kan ook aan uw beweerde problemen, die zich in die regio zouden hebben afgespeeld, geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op u herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-

vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofdte of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of desubsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Ter staving van uw asielrelaas legt u enkele documenten voor. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw verblijf in Kunar kan aan uw taskara geen enkele waarde worden gehecht. Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u school liep toen u dit document bekwam, stelt u dat dit niet het geval was. De afgifte datum van het document (28/03/1384) spreekt uw verklaringen tegen aangezien u elders beweert dat u in die periode wel degelijk school liep. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u het ook niet goed meer weet (CGVS, p.9). Dit bevestigt dat dit document bedrieglijk is. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (informatie in het administratief dossier). De brief van de Taliban kan uw relaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken.

Hetzelfde kan worden gezegd over de twee contracten en de twee werkbades van IRAA. Overigens blijkt uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat IRAA pas in 2009 een licentie verkreeg en actief werd. U en de documenten stellen dat dit al in 2003 gebeurde. Ook dit roept eens te meer twijfels op aangaande de geloofwaardigheid van uw werk en uw afkomst. Over de activiteiten van IRAA bent u bovendien zeer onduidelijk geweest. U zegt dat jullie met UNICEF samenwerkten maar u heeft geen idee welk project uw organisatie aanpakte (CGVS, p.10). Ook over projecten met het UNHCR kan u geen voorbeelden geven (CGVS, p.8). U herinnert zich verder de samenwerking met de PRT. U heeft evenwel geen idee waar PRT voor staat of welke nationaliteit de mensen van het Provincial Reconstruction Team in Kunar hebben. Gevraagd naar een voorbeeld van de samenwerking met de PRT herinnert u zich enkel de bouw van een moskee al weet u niet wanneer die werd afgewerkt. Gevraagd naar andere projecten zoals de bouw van scholen, klinieken en dergelijke meer, zegt u dat u dit niet weet. U kan alleen zeggen dat er veel waterpompen geïnstalleerd werden (CGVS, p.8). Dit alles bevestigt dat u niet voor dergelijke organisatie in Kunar gewerkt heeft. Geen van de documenten kan het bedrieglijke karakter van uw profiel en verblijf in Afghanistan weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De procedure voor de Raad is essentieel schriftelijk (artikel 39/60 van de vreemdelingenwet), waarbij de regelgeving uitdrukkelijk de proceduregeschriften bepaalt welke in het raam van een geding voor de Raad kunnen/moeten worden ingediend. Te dezen voorzien de vreemdelingenwet noch het PR RvV dat een verzoeker die voor de Raad een beroep in volle rechtsmacht instelt tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een "Bijlage bij Verzoekschrift hoger beroep RvV" kan indienen. Daarnaast volgt uit de wetsgenese van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat de uitoefening van de bevoegdheid van volle rechtsmacht uitsluitend geschiedt op basis van het rechtsplegingdossier – "i.e. het administratief dossier waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gesteund om tot de

aangevochten administratieve beslissing te komen, te samen met de procedurestukken (i.e. het verzoekschrift incl. de erbij gevoegde bijlagen; de nota van de verwerende partij; in voorkomend geval het aanvullend schriftelijk verslag en de replieknota bedoeld in artikel 39/76, § 1, eerste lid) – en van de nieuwe gegevens die overeenkomstig artikel 39/76, § 1, op ontvankelijke wijze bij het onderzoek mogen worden betrokken.” (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2479/001, 95-96).

De uiteengezette algemene regel leidt evenwel uitzondering in de mate dat het niet in de rechtspleging voorziene procedureschrift nieuwe gegevens bevat of aan deze gegevens is toegevoegd en enkel in de mate dat dit geschrift ertoe strekt uiteen te zetten op welke wijze deze beantwoorden aan de definitie gegeven in artikel 39/76, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en voldoen aan de voorwaarden bepaald in het derde lid van dezelfde bepaling.

De *“Bijlage bij Verzoekschrift hoger beroep RVV”* van de verzoekende partij bevat geen uiteenzetting ter zake. Ze wordt derhalve uit de debatten geweerd.

2.2. Over het onderzoek van de nieuwe gegevens

“Nieuwe gegevens” zijn volgens artikel 39/76, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet *“die welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de administratieve procedure waarin de gegevens hadden kunnen worden aangebracht en alle eventuele nieuwe elementen en/of nieuwe bewijzen of elementen ter ondersteuning van de tijdens de administratieve behandeling weergegeven feiten of redenen”*. Wat de voorwaarden betreft waaronder nieuwe gegevens worden onderzocht, bepaalt artikel 39/76, § 1, tweede en derde lid van de vreemdelingenwet wat volgt:

“De geadieerde kamervoorzitter of de aangewezen rechter in vreemdelingenzaken onderzoekt slechts de nieuwe gegevens als aan de twee volgende voorwaarden is voldaan:

1° deze nieuwe gegevens zijn opgenomen in het oorspronkelijk verzoekschrift of, indien met toepassing van artikel 39/72, § 2, een verzoek tot tussenkomst wordt ingediend, in het verzoekschrift tot tussenkomst;

2° de verzoeker of de tussenkomende partij in het geval bedoeld in artikel 39/72, § 2, moet aantonen dat hij deze gegevens niet vroeger heeft kunnen inroepen in de administratieve procedure.

In afwijking van het tweede lid en desgevallend van artikel 39/60, tweede lid, kan de Raad met het oog op een goede rechtsbedeling, beslissen om elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen, met inbegrip van hun verklaringen ter terechtzitting, onder de cumulatieve voorwaarden dat :

1° deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingsdossier;

2° ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen;

3° de partij aannemelijk maakt dat zij deze nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen.”.

Omtrent de verplichting voor de Raad om “nieuwe gegevens” in aanmerking te nemen alsook het tijdstip voor het aanbrengen van “nieuwe gegevens”, oordeelde het Grondwettelijk Hof tevens:

“Hoewel de bewoordingen van het derde lid van artikel 39/76, §1 van de wet van 15 december 1980, en met name het gebruik van het werkwoord “kan”, het mogelijk lijken te maken dat de Raad beslist om geen rekening te houden met nieuwe gegevens, zelfs wanneer de drie cumulatieve voorwaarden zijn vervuld, moet die bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht toe te kennen, in die zin worden gelezen dat zij de Raad ertoe verplicht elk nieuw gegeven te onderzoeken dat de verzoeker voorlegt en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde karakter van het beroep kan aantonen, en daarmee rekening te houden, op voorwaarde dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij dat nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon meedelen” (GwH 30 oktober 2008, nr.148/2008, r.o. B.6.5). De vaststelling dat een stuk geen nieuw gegeven is in de zin als hiervoor bepaald, belet niet dat dit stuk mede in het beraad wordt betrokken in het raam van de rechten van de verdediging indien dit stuk wordt aangebracht, hetzij door de verzoekende partij ter adstructie van haar kritiek op de bestreden beslissing zoals die is verwoord in het verzoekschrift, hetzij door de partijen als antwoord op de argumenten in feite en in rechte die voor de eerste keer in de laatste proceduregeschriften voor de terechtzitting zouden zijn aangevoerd.

Uit de lezing van de *“Bijlage bij Verzoekschrift hoger beroep RVV”* blijkt dat verzoekende partij verwijst naar:

- Aantekeningen raadsman
- Taskara's van de vader en grootvader
- Geboortebewijs van de ambassade uit Brussel
- Krantenartikel en bijhorende originele foto's
- Getuigen die verzoeker kennen uit Watapoor
- Legerpapieren van de vader van verzoeker
- Documenten en contracten van het IRAA

Daargelaten de vraag of de aangehaalde stukken nieuwe gegevens zijn in de zin zoals hiervoor bepaald, worden zij dienstig aangebracht in het raam van de rechten van verdediging, aangezien ze worden aangevoerd ter adstructie van de kritiek van de verzoekende partij op de bestreden beslissing zoals die is verwoord in het verzoekschrift. Ze worden om die reden in het beraad betrokken.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, een manifeste beoordelingsfout en het niet correct weergeven van de argumenten van verzoeker, voert verzoeker aan dat het interview zonder enige inleiding of uitleg is gestart en hij met verscheidene elementen heeft aangetoond afkomstig te zijn van Watapur. Hij betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de dreigbrief van de Taliban zomaar negeert en afwijst zonder enige motivatie, en hij zich wat de taskara betreft beperkt tot het simpele argument dat het eenvoudig is om valse taskara's te bekomen zonder deze reden ook maar op enige manier te staven en zijn taskara officieel te laten vaststellen als vals. Daarnaast tracht verzoeker enkele motieven van de bestreden beslissing te weerleggen aangaande zijn beperkte geografische kennis, bekende figuren uit zijn omgeving en zijn vertrekdatum. Verzoeker besluit dat hij aan de hand van zijn kennis van de omgeving, de wegen, de scholen, de projecten van het IRAA, de bezigheden van zijn vader, ...duidelijk heeft aangetoond dat hij afkomstig en woonachtig was in Watapur en dat dan ook valselijke conclusies worden getrokken door het Commissariaat-generaal.

In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat, gezien hij wel degelijk aangetoond heeft afkomstig te zijn uit Watapur, uit de beleidsnota's met betrekking tot Afghanistan en gezien hij ook zelf duidelijk heeft aangetoond dat er gevaar is voor zijn leven omwille van de Taliban en de slechte algemene situatie ter plekke, hij wel degelijk in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aan het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd: een *“getuigschrift van buurtbewoners en belangrijke mensen uit de omgeving”* (kopie zonder vertaling) en een kopie van een diploma gedagtekend 30 december 2008 (Engels taalprogramma en computervaardigheden).

Ter terechtzitting wordt nog een “Gmail” bericht ingediend van “Ishab Rehabilitation Agency For Afghanistan(IRAA)”, gericht aan de raadsman van verzoeker.

3.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij in Watapur gewoond heeft en dat hij uit deze regio afkomstig is gelet op zijn beperkte kennis omtrent de geografie van de streek, de veiligheidssituatie en gebeurtenissen in de streek, een aantal invloedrijke figuren die in de regio actief zijn en de Amerikaanse legerbasissen, (ii) het opmerkelijk is dat hij als contactpunt in een bedrijf zou hebben gefungeerd maar dat hij het Dari onmachtig is, (iii) het feit dat hij de precieze (Afghaanse) datum van zijn vertrek uit Afghanistan kent terwijl hij de Afghaanse kalender onvoldoende machtig is, een ingestudeerde indruk nalaat, (iv) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of hij al dan niet nog in Afghanistan was op het moment van de parlementsverkiezingen in 2010, (v) hij ook zeer onduidelijk is over een aantal zaken die onder de noemer ‘dagelijks leven’ vallen, zoals het moment waarop hij naar school begon te gaan en het beroep van zijn vader, (vi) gezien het bedrieglijke karakter van zijn afkomst uit Kunar ook aan zijn beweerde problemen die zich in de regio zouden hebben afgespeeld, geen geloof kan worden gehecht, (vii) het feit dat hij als asielzoeker geen reëel zicht biedt op zijn herkomst, zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, de asielinstanties verhinderen een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan bescherming, en (viii) geen van de door hem neergelegde documenten het bedrieglijke karakter van zijn profiel en verblijf in Afghanistan kan weerleggen.

3.3. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissingen kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 18 mei 2011 (CG nr. 1023546), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers opmerking dat het interview zonder enige inleiding of uitleg is gestart, zonder dat gevraagd werd naar zijn adres of identiteit en hem gevraagd werd of de tolk verstaanbaar was, feitelijke grondslag mist. Zo blijkt uit het voorblad en pagina 3 van het gehoorverslag dat verzoeker bij aanvang van het gehoor werd ingelicht over de rol van de tolk, de advocaat en hemzelf, het verloop van het gehoor werd uitgelegd, hem de vraag werd gesteld of hij de tolk begrijpt en verduidelijkt dat eventuele problemen, betreffende de tolk of andere, moeten gemeld worden en dat de gekozen woonplaats werd geverifieerd.

3.5. Waar verzoeker opmerkt dat hij wel degelijk verscheidene elementen heeft aangebracht die aantonen dat hij afkomstig is van en woonachtig was in Watapur, Afghanistan, en hij dienaangaande betoogt dat zijn taskara niet vals is en het aan het CGVS is om in concreto aan te tonen dat dit het geval is en grondig te motiveren, benadrukt de Raad dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen. Voorts blijkt verzoeker er ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Tot slot wijst de Raad erop dat uit het antwoorddocument van CEDOCA (afgh2006-026w) blijkt dat allerhande valse en vervalste documenten in omloop zijn in Afghanistan en gemakkelijk te koop zijn.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker er middels zijn verklaringen niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit Watapur/Afghanistan en dat hij daar heeft gewoond.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat verzoekers geografische kennis van het gebied zeer beperkt is. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststelling dat verzoeker *"niet weet dat Watapur tot 2003 bij het district Asadabad behoorde (CGVS, p.5,10). Het (...) u evenmin bekend (is) dat de districten Watapur en Mano Gai samen het district Pech vormen (CGVS, p.5)."* De Raad stelt vast dat deze vaststellingen steun vinden in het gehoorverslag en ondersteund worden door informatie toegevoegd aan het administratief (CEDOCA antwoorddocument afgh2006-032, p.4), en verzoeker deze vaststellingen niet betwist. Gezien het belang van de districten in de Afghaanse realiteit, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, kan van verzoeker verwacht worden dat hij daarvan op de hoogte is. In de mate verzoeker stelt dat het CGVS valse conclusies trekt uit het interview en helemaal geen rekening houdt met de echte verklaringen van verzoeker en uit de aantekeningen van zijn raadsman blijkt dat hem gevraagd werd of er een weg was, hij hierop bevestigend antwoordde, stelde dat het via deze nieuwe weg ongeveer 15 minuten reisafstand is (9km) en nog verklaarde *"er was een weg van watapoor naar de hoofdstad, maar het is een echte weg met asfalt geworden sinds ongeveer 2.5jaar!"*, kan de Raad alleen maar vaststellen dat in het gehoorverslag te lezen staat: *"En de hoofdstad van Kunar? Dat is Asadabad. Grenst ook? Ja, er is een weg. Sinds wanneer is die weg daar? Dit is een weg die er is van bij mijn geboorte. Nu is die geasfalteerd. Wanneer dan? Twee en een half of drie jaar*

geleden is dat gebeurd. Hoelang duurde het vroeger om van bij u naar Asadabad te gaan? Het is negen kilometer. Hoelang deed men daarover? Vijftien minuten." (CGVS, gehoor p. 6). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier gedagtekend 1 juni 2002 (UNHCR 'district profile') blijkt dat er toen nog geen weg was naar het centrum van Asad Abad en het één dag duurde om het district te bereiken vanuit het centrum. Derhalve dient te worden vastgesteld dat de conclusie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct is.

Voorts werd vastgesteld dat verzoekers kennis van de veiligheidssituatie en een aantal gebeurtenissen zeer ontoereikend is, gelet op deze zeer incidentrijke regio. De Raad stelt vast dat dit motief, dat steun vindt in het gehoorverslag en ondersteund wordt door informatie toegevoegd aan het administratief dossier, op geen enkele wijze wordt betwist. De Raad is van oordeel dat gelet op de incidentrijke regio, en de bewering van verzoeker dat hij tewerkgesteld was bij het Ishaq Rehabilitation Agency Afghanistan (IRAA), verzoeker wel degelijk uitgebreid en gedetailleerd de veiligheidssituatie zou moeten kunnen bespreken indien hij daar effectief zou hebben gewoond en gewerkt. In de mate verzoeker stelt dat de aanslag van de Amerikanen waarbij 35 mensen stierven plaatsvond in Sangar en niet in Watapur beperkt hij zich tot een blote bewering en gaat hij voorbij aan de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (BBC *"Nato Raids 'killed 35 Afghans'"*).

Waar in de bestreden beslissing eveneens wordt vastgesteld dat verzoeker nauwelijks iets weet over een aantal invloedrijke figuren die actief zijn in zijn beweerde regio van herkomst, probeert verzoeker de vaststelling te weerleggen door te poneren dat hij wel een reeks juiste antwoorden kon geven maar dat het CGVS niet meer uitleg vroeg en het niet meer dan normaal is dat hij niet iedereen kent. De Raad kan alleen maar vaststellen dat wel degelijk werd gevraagd om meer te vertellen over Kashmir Khan en dat verzoeker niets wist te vertellen over deze bekende persoon. Voorts verklaarde verzoeker dat zijn vader soldaat was onder het regime van "Ayub Khan" (CGVS, p. 4) en op de vraag wie Ayub Khan was stelde hij dat hij niet wist of Ayub Khan de president van Afghanistan was of de gouverneur van Kunar (CGVS, p. 9), terwijl deze persoon blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier een Pakistaans politicus is geweest. Overigens, dat verzoeker niet Ayub Khan maar Dayub Khan heeft gezegd vindt geen steun in het gehoorverslag en bovendien is het een niet gestaafde blote bewering dat Dayub Khan een Afghaanse president zou zijn. Andere bekende personages waarvan hem de naam wordt genoemd tijdens het gehoor kent verzoeker niet: de voormalige politiechef, het voormalig hoofd van de veiligheidsdiensten, en de districtschef van het naburige district die in november 2008 werd ontvoerd en vermoord. Verkeerdelijk stelt hij dan weer dat A. W. gouverneur was van zijn regio voor de huidige gouverneur terwijl dit Shalizai Didar blijkt te zijn. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers kennis van de belangrijke personen uit zijn regio ondermaats is en dat de geloofwaardigheid, als zou hij afkomstig zijn van Watapur, verder wordt ondermijnd.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheid wat betreft verzoekers vertrekdatum uit Afghanistan, kan de Raad verzoeker evenmin volgen waar die aanvoert dat de interviewer nergens gevraagd heeft of verzoeker nog in Afghanistan was tijdens de verkiezingen, noch of hij zelf gaan stemmen is. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt immers duidelijk dat verzoeker hiernaar gevraagd werd: *"Ging u voor of na de parlementsverkiezingen weg. Na (...) Heeft u gestemd? Neen. Ik ben niet geïnteresseerd. Ik hou niet van politiek."* (CGVS, gehoor p. 13-14), en dat dit antwoord strijdig is met verzoekers eerdere verklaring waar hij op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij op 30 juli 2010 Afghanistan verliet terwijl de verkiezingen in Afghanistan plaatsvonden op 18 september 2010. Dat het de interviewer is *"die achteraf de valse conclusies trekt en beweringen in de mond legt van verzoeker"*, kan dan ook niet worden volgehouden.

Waar verzoeker opmerkt dat hij zeer veel voorbeelden heeft gegeven van projecten van het IRAA waar hij sinds 2009 werkte en hij duidelijk gesteld heeft welke projecten er lopende waren met betrekking tot wegen, moskeeën, scholen en waterpompen, stelt de Raad vast dat deze opmerking geen steun vindt in het gehoorverslag. Verzoeker somde weliswaar enkele voorbeelden op van projecten (*"Ze bouwen scholen, hospitalen, bruggen, pompen voor water, wegen"*), doch wanneer hem gevraagd werd om meer uitleg te verschaffen over de projecten, bleef hij concrete antwoorden schuldig: *"En nu concrete vbn? (...) Een was Nurgal weg. Een project van 24 maanden was dat. Een andere wegproject was Bargalay. (...) Weet u iets meer over de weg die werd aangelegd? Bv van waar tot waar? Hoeveel kilometer moest worden aangelegd? Ik weet niets over die weg. Maar de andere weg was van Shigal en die ging naar Bargalay. (...) Hoeveel km is dat? Of weet u de kost van het project? Neen. (...) Met welke organisaties werken jullie om dit project af te maken? (...) PRT. Waarvoor staat dat? Dat heb ik niet gevraagd. (...) En welke nationaliteit hebben de mensen van de PRT in Kunar. Ik weet het niet. (...) Geeft u dan eens vbn van projecten die uw bedrijf met de PRT deed. Bv de moskee van Marawara. (...)*

Ik weet niet wanneer dat werd afgewerkt. (...) Geef dan nog eens enkele vbn? Zoals wat. U zei dat jullie scholen, hospitaals bouwden etc. Dat weet ik niet, er werden veel waterpompen geïnstalleerd. (...) Vbn van projecten met UNICEF? Het was voor ik het werk deed. Ze deden projecten voor UNICEF, ik weet niet dewelke" (CGVS, gehoor p. 7-8, 10). Van verzoeker worden niet alle details verwacht zoals die zouden gekend zijn door een ingenieur of een uitvoerder van de werken, doch de Raad is van oordeel dat van een "computer operator" die reeds twee jaar voor zijn bedrijf werkt en, die belast is met het checken van de emails, het uitprinten van documenten, en de dagelijkse uitgaven in de computer in te brengen mag verwacht worden dat hij de projecten correct kan noemen en kan toelichten, wat in casu niet het geval is vermits verzoeker hoofdzakelijk blijft steken in algemeenheden. Het feit dat hij ter terechtzitting een "Gmail" indient van de "Director IRAA" kan de vaststellingen waaruit blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt middels coherente en geloofwaardige verklaringen dat hij voor IRAA werkte niet in een ander daglicht plaatsen. Een stuk heeft immers slechts objectieve bewijswaarde in de mate een waarachtig relaas wordt ondersteund, wat in casu niet het geval blijkt te zijn.

In de mate verzoeker stelt dat hij duidelijk de omgeving van Watapur kan schetsen, afstanden en tijden naar nabijgelegen steden kan inschatten, hij wegen kan schetsen en situeren, kon aangeven waar er water was, hoeveel scholen er zijn en wanneer deze vakantie hebben, hij een reeks juiste antwoorden kon geven over de bekende figuren en het niet meer dan normaal is dat hij niet iedereen kent, en wel degelijk voorbeelden kon geven van IRAA-projecten, wijst de Raad erop dat deze elementen niet opwegen tegen specifieke gegevens over zijn regio van afkomst die verzoeker niet kent, terwijl van hem, die beweert geboren en getogen te zijn in Watapur en daar tewerkgesteld zou zijn geweest bij de IRAA, mag verwacht worden dat hij deze gegevens zou kunnen meedelen, wat niet het geval is. Immers in de bestreden beslissing wordt reeds duidelijk gesteld en toegelicht dat (i) verzoeker niet weet dat Watapur tot 2003 bij het district Asadabad hoorde, de districten Watapur en Mano Gai samen het district Pech vormen, hetgeen hoogst merkwaardig is gezien het belang van de districten in de Afghaanse realiteit, (ii) hij niet alleen niet op de hoogte is van de Amerikaanse bombardementen in Watapur in juli 2007 die aan 35 mensen het leven kostte, doch hij ook op de vraag naar incidenten in zijn regio zeer vaag blijft, (iii) hij niet weet dat de belangrijkste Amerikaanse legerbasis in de regio 'Camp Blessing' nabij Nangalam, een dorp dat hij in zijn district situeert, gevestigd is terwijl zijn werkgever actief zou hebben meegewerkt aan de bouw van de Amerikaanse basissen in Kunar, en hij ook niet kan verduidelijken waar de andere basissen van de Amerikanen zijn, (iv) het erg opmerkelijk is dat hij als contactpunt in een bedrijf en die zes jaar school zou gelopen hebben het Dari onmachtig is, en het nog opmerkelijker is dat hij wel de Engelse taal beheerst in tegenstelling tot het Dari, (v) hij de Afghaanse kalender onvoldoende machtig is terwijl hij met groot gemak de Westerse kalender hanteert, en het feit dat hij wel de precieze datum van zijn vertrek uit Afghanistan kent, een ingestudeerde indruk nalaat, en (vi) hij zeer merkwaardige verklaringen aflegde over de leeftijd waarop hij naar school begon te gaan.

In de mate verzoeker nog poneert dat op de stempel van IRAA duidelijk te lezen staat dat deze organisatie reeds werkzaam was in 2003, zoals hij stelde, wijst de Raad erop, dat zelfs al zou dit een correct gegeven zijn, dit de lacunes in verzoekers kennis over zijn regio en de precieze werkzaamheden van IRAA niet kan verschonen.

3.6. Gelet op al deze vaststellingen samen is de Raad van oordeel dat geen enkel objectieve bewijswaarde kan toegekend worden aan de door verzoeker voorgelegde 'originele taskara'.

De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen.

Wat betreft het "*getuigschrift van buurtbewoners en belangrijke mensen uit de omgeving*", de taskara's van verzoekers vader en grootvader en de legerpapieren van verzoekers vader, merkt de Raad vooreerst op dat deze documenten niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling zoals voorgeschreven in artikel 8 van de het Procedurereglement van de Raad zodat deze documenten om deze reden alleen al niet in aanmerking kunnen worden genomen en de Raad overigens geen kennis kan nemen van de inhoud van deze documenten. Bovendien bewijzen de taskara's van zijn vader en grootvader geenszins de verblijfplaats(en) van verzoeker, binnen of buiten Afghanistan. Verder kunnen de getuigenissen en handtekeningen van mensen die verzoeker kennen uit Watapur niet in aanmerking worden genomen omwille van het gesolliciteerde karakter, toont het door de Afghaanse ambassade in Brussel uitgereikte geboortebewijs enkel aan dat verzoeker geboren is in Watapur doch geeft dit document geen uitsluitel over verzoekers verblijf in Watapur en zijn eventueel andere verblijfplaatsen in Afghanistan, en kan het diploma van kennis van een Engels taalprogramma en computervaardigheden tenslotte slechts overtuigen in geval van geloofwaardige verklaringen, wat in

casu niet het geval is. Bovendien betreft het document, net zoals de andere documenten, slechts een fotokopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Het door verzoeker bijgebrachte krantenartikel in de "Bijlage bij het Verzoekschrift hoger beroep RvV" is evenmin vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. De aantekeningen van de raadsman, gemaakt tijdens het gehoor, wijzigen niets aan de hogervermelde vaststellingen. De foto van verzoeker met zijn moeder kan eender waar genomen zijn. Wat de foto's die zijn gewonde moeder moeten voorstellen na een bombardement, wijst de Raad erop dat hij niet kan vaststellen dat dit verzoekers moeder is. Aan de werkbades en de contracten op naam van verzoeker met IRAA wordt geen objectieve bewijswaarde toegekend vermits verzoeker er middels zijn verklaringen niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij voor deze organisatie heeft gewerkt in Kunar. De Raad herhaalt dat voorgelegde documenten slechts in aanmerking kunnen genomen worden indien waarachtige en geloofwaardige verklaringen worden voorgelegd.

3.7. Gelet op wat voorafgaat, kan verzoeker dan ook bezwaarlijk voorhouden duidelijk te hebben aangetoond dat hij afkomstig is van Watapur in Kunar. Aangezien verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk maakt, kan derhalve ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld, met name de dreigementen vanwege de Taliban omwille van verzoekers functie voor de Afghaanse organisatie 'Ishaq Rehabilitation Agency for Afghanistan'.

3.8. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Wanneer er zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielrelaas, bestaat er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève te toetsen.

3.9. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde gronden dan de elementen van zijn asielrelaas beroept, met name dat zijn leven in gevaar is omwille van de Taliban. De Raad merkt echter op dat naar aanleiding van het bovenstaand onderzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voorts wijst de Raad erop dat de aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst, zoals beschreven in beleidsnota's, maar dat hij enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. De Raad wijst te dezen op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve is het noodzakelijk dat verzoeker zijn afkomst uit Watapur, provincie Kunar, Afghanistan aannemelijk maakt zodat kan worden nagegaan of de betrokkene nood heeft aan internationale bescherming.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en zijn levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, nalaat een reëel zicht te bieden op zijn herkomst, zijn verblijfsituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien en de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en

zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Vermits verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen, stelt hij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en derhalve ook de Raad in de onmogelijkheid zijn beschermingsnood correct te beoordelen.

3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS